

Про сміливість, допомогу та вдячність

Юлія Смаль

Живуть в океані величезні хижаки – акули. Їдять різних тварин – риб, морських котиків, тюленів, навіть необережних крокодилів. Можуть відкусити шматок човна або з'їсти цілу консервну банку. Акули дуже небезпечні і немає в воді істоти, яка б їх не боялась...

Крім маленького смугастого лосося – смачної невеликої рибки. Чому ж акули її не їдять?

Все почалося дуже-дуже давно. Земля ще була молода, сонце світило яскравіше, і панували в світі величезні рептилії – динозаври. Панували майже скрізь – на суші, в повітрі, та не в воді. Володарем вод була акула – мастодонт.

У небі ширяли птеродактилі – гігантські літаючі ящери, по суші ходили велетенські диплодоки та тиранозаври. Вони не дожили до наших днів, а акули й досі є...

Одного разу, саме в ті далекі часи, велика біла акула вийшла на полювання. Родина лососів ховалася в тріщині на дні моря. Їх закривали від всевидячого акулячого ока водорості, тому рибки сиділи тихо, боячись навіть трошки ворухнути хвостиком.

Та один непосидючий Лососик вигукнув:

– Та ну! Сидіти цілий день в тісній ущелині не цікаво! Та й не бачив я ніколи цієї вашої АКУЛИ, яку всі так бояться. Краще я попливу бавитись.

І, не встигли родичі й слова сказати, чкурнув у водорості. Пірнав і тішився собі погожим днем, поки не помітив між каменями величезну тінь. Допитлива рибка підпливла ближче і побачила найстрашнішу тварину в своєму житті. Вона завмерла з роззявленою пащею, зачепившись зубами за риф.

Чудовисько знесило рухало хвостом. Напівзакриті очі благали про допомогу. Маленький Лососик чимдуж помчав до страшної пащі. Один зазубрений зуб, виявилось, застряг і не давав відірватися. Зябра велетня важко опадали. Потрібно швидко рятувати, бо інакше ця риба загине!!!

Лососик плавав між зубами-пилами. Хоч було дуже страшно, мусив порятувати бідолаху. Смугастий малюк розхитав зуба, штовхаючи його в різні боки. От, страховисько ще раз сіпнуло головою і зуб залишився в рифі, а воно звільнилось.

Маленький Лососик від жаху зіщулювався і розумів, що утекти від хижої пащі не встигне.

Аж раптом почув:

– Дякую тобі, крихітна рибко! – зітхнув порятований. – Знай, ти звільнив Акулу – володаря цих вод. Я б загинув. Дякую. Щоб віддячити тобі, обіцяю, що ніколи моя родина не зашкодить твоїй. І ніхто не зможе вас образити! А ти, мій маленький друже, можеш плавати зі мною. Завжди матимеш, що з'їсти, і будеш під моїм захистом.

З тих пір морями та океанами плаває дивна пара – величезна хижа акула і маленький смугастий лососик.